

Határozatok Tára

T-540/22. sz. ügy

**Francia Köztársaság
kontra
Egységes Szanálási Testület**

A Törvényszék ítélete (kibővített harmadik tanács), 2024. július 10.

„Gazdaság- és monetáris politika – Bankunió – Hitelintézetek és bizonyos befektetési vállalkozások egységes szanálási mechanizmusa (ESZM) – 806/2014/EU rendelet – A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény – Az ESZT arra vonatkozó határozata, hogy nem biztosít mentesülést – Az ESZT fellebbviteli testületéhez benyújtott fellebbezés – Elutasítás – A szavatolótőke gyors átadása akadályának hiányára vonatkozó feltétel – Az ESZT mérlegelési mozgástere – Jobbiztonság – Indokolási kötelezettség”

- Gazdaság- és monetáris politika – Gazdaságpolitika – Az uniós pénzügyi ágazat felügyelete – A hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelmények – A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény (MREL) – Az MREL alóli mentesítése iránti kérelem a szanálás alá vonható szervezetektől eltérő szervezetekre (belső MREL) – Az Egységes Szanálási Testület (ESZT) mérlegelési mozgástere – A belső MREL egyéb funkcionális helyettesítőinek vizsgálata – A saját eszköz haladéktalan áthelyezésének, illetve a kötelezettségek haladéktalan visszafizetésének érdemi gyakorlati vagy jogi akadálya hiányának feltétele – E feltétel teljesítése érdekében az ESZT által megkövetelt további garancia – Feltétel melletti megengedhetőség
(806/2014 európai parlamenti és tanácsi rendelet, 12 g. cikk, (3) bekezdés, és 12 h. cikk, (1) bekezdés, c) pont)*

(lásd: 42., 43., 50. pont)

- Gazdaság- és monetáris politika – Gazdaságpolitika – A hitelintézetekre és bizonyos befektetési vállalkozásokra vonatkozó Egységes Szanálási Mechanizmus – Egységes Szanálási Testület (ESZT) – Az ESZT fellebbviteli testülete – A felülvizsgálat terjedelme – Az ESZT-hez benyújtott kérelemben szereplő jogalapok vizsgálata
(806/2014 európai parlamenti és tanácsi rendelet, 85. cikk, (3) és (4) bekezdés)*

(lásd: 73. pont)

- Gazdaság- és monetáris politika – Gazdaságpolitika – Az uniós pénzügyi ágazat felügyelete – A hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális*

követelmények – A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény (MREL) – Az MREL alóli mentesség iránti kérelem – A saját eszköz haladéktalan áthelyezésének, illetve a kötelezettségek haladéktalan visszafizetésének érdemi gyakorlati vagy jogi akadálya hiányának feltétele – Az Egységes Szanálási Testület (ESZT) mérlegelési mozgástere a normatív kritériumok értékelésében – A jogbiztonság elvének megsértése – Hiány (806/2014 európai parlamenti és tanácsi rendelet, 12 h. cikk, (1) bekezdés, c) pont)

(lásd: 120., 121. pont)

Összefoglalás

A Törvényszék, amelyhez a Francia Köztársaság az Egységes Szanálási Testület (ESZT) fellebbviteli testületének (a továbbiakban: fellebbviteli testület) határozatával¹ szemben megsemmisítés iránti keresetet nyújtott be, amely keresetet elutasít, első alkalommal hoz határozatot a fellebbviteli testület olyan határozatáról, amely az ESZT által annak meghatározása érdekében végzett vizsgálatot ellenőrzi, hogy valamely bankcsoport megfelel-e az ahhoz szükséges feltételeknek, hogy mentesüljön a szavatolótőkére vonatkozó, a 806/2014 rendelet² 12 h. cikkében megállapított minimumkövetelmény alól.

2020. november 6-án egy bankcsoport az egyik leányvállalata tekintetében kérelmet nyújtott be az ESZT-hez a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény (a továbbiakban: MREL) alóli, a 806/2014 rendelet 12 g. cikke alapján egyedi alapon alkalmazott mentesítés iránt. Az ESZT említett kérelmet elutasító határozatával³ szemben az Autorité de contrôle prudentiel et de résolution (felügyeleti és szanálási hatóság, Franciaország; a továbbiakban: a fellebbviteli testület előtti fellebbező) által benyújtott fellebbezés tárgyában eljáró fellebbviteli testület a megtámadott határozattal elutasította az említett fellebbezést.

A Törvényszék álláspontja

Először is, ami a 806/2014 rendelet 12 h. cikke (1) bekezdésének (a továbbiakban: érintett rendelkezés) hatályát illeti, a Törvényszék mindenképp előtérbe helyezte a nyelvtani értelmezés alapján megállapítja, hogy e rendelet 12 h. cikke (1) bekezdésének c) pontja nem írja elő annak lehetőségét, hogy külön garanciát írjanak elő annak érdekében, hogy teljesüljön a saját eszköz haladéktalan áthelyezésének, illetve a kötelezettségek haladéktalan visszafizetésének érdemi gyakorlati vagy jogi akadálya hiányára vonatkozó feltétel, és nem tartalmaz olyan utalást sem, amely megtiltaná az ESZT számára, hogy e tekintetben külön garanciát követeljen.

¹ Az Egységes Szanálási Testület (ESZT) fellebbviteli testületének 2022. június 8-i 3/2021. sz. határozata, amely elutasította a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény meghatározásáról szóló, 2021. november 4-i SRB/EES/2021/44 határozat ellen benyújtott fellebbezést (a továbbiakban: megtámadott határozat).

² A 2019. május 20-i (EU) 2019/877 európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2019. L 150., 226. o.; helyesbítés: HL 2019. L 234., 31. o.) módosított, a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról szóló, 2014. július 15-i 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2014. L 225., 1. o.; helyesbítés: HL 2014. L 372., 9. o.).

³ Az Egységes Szanálási Testület 2021. november 4-i SRB/EES/2021/44 határozata.

Ezt követően rendszertani értelmezés alapján úgy véli, hogy a 806/2014 rendelet 12 g. cikke csak a belső MREL-nek való megfelelés eszközeként írja elő az anyavállalat és leányvállalatai közötti, biztosítékokkal fedezett garanciákra vonatkozó követelményt, és hogy a garancia feltétele a mentességgel összefüggésben nem szerepel ugyanezen rendelet 12 h. cikkében, ellentétben azzal, amit a jogalkotó a 2014/59 irányelvben⁴ előírt. Így az érintett rendelkezés szerinti mentességben való részesülés lehetősége semmilyen módon nem függhet az ugyanezen rendelet 12 g. cikkének (3) bekezdésében előírthoz hasonló biztosítékkal fedezett garancia követelményétől. Az ezzel ellentétes megközelítés azt jelentené, hogy az érintett rendelkezés elveszítené a hatékony érvényesülését, és így e rendelkezés kirívó megsértését jelentené.

Ugyanakkor a Törvényszék úgy véli, hogy az érintett rendelkezés rendszertani értelmezéséből nem vonható le az a következtetés, hogy a garancia említésének hiánya a belső MREL alóli mentesülés iránti kérelem⁵ vizsgálatára vonatkozó rendelkezésben *ipso iure* megakadályozná az ESZT-t abban, hogy az említett vizsgálat keretében ilyen típusú követelményt írjon elő. Ekképpen, habár az ESZT köteles elutasítani a mentesség iránti kérelmet, ha az érintett rendelkezésben előírt kumulatív feltételek egyike nem teljesül, bizonyos mérlegelési mozgástérrel rendelkezik annak meghatározását illetően, hogy milyen körülmények között teljesül e feltételek közül a harmadik, amely a szavatolótőke gyors átadása akadályának hiányára vonatkozik. Ennélfogva nem kizárt, hogy figyelemmel e mérlegelési mozgástérre, az ESZT megalapozottan ír elő – a 806/2014 rendelet 12 g. cikkének (3) bekezdésében előírttól eltérő – garanciát annak érdekében, hogy kiküszöböljék a szavatolótőke gyors átadásának akadályát.

Végül az érintett rendelkezés teleologikus értelmezése alapján a Törvényszék hangsúlyozza, hogy a 806/2014 rendelet és a 2014/59 irányelv közös elsődleges célja, amelyet a jogalkotó az MREL-nek a bankcsoport valamennyi intézménye számára történő előírásával követett, olyan hatékony szanálás biztosítása, amelynek minimális negatív hatása van a reálgazdaságra, a pénzügyi rendszerre és az államháztartásra. Így, amikor az ESZT a belső MREL alóli mentesítés iránti kérelmet vizsgálja, feladata annak értékelése, hogy léteznek-e más megoldások, amelyek funkcionálisan helyettesíthetik a belső MREL-t. A rendelkezésére álló mérlegelési mozgástér keretében semmi nem akadályozza meg abban, hogy úgy ítélje meg, hogy az adott mentesítés iránti kérelem sajátos körülményeitől függően garancia szükséges ahhoz, hogy teljesüljön a szavatolótőke gyors átadása akadályának hiányára vonatkozó feltétel. Ezzel szemben nem követelhet meg olyan garanciát, amelynek jellemzői hasonlóak a 806/2014 rendelet 12 g. cikkének (3) bekezdésében előírt garancia jellemzőihez.

E tekintetben a Törvényszék pontosítja, hogy a megtámadott határozatból nem tűnik ki, hogy az ESZT olyan garanciát követelt volna az érintett bankcsoporttól, amely a 806/2014 rendelet 12 g. cikkének (3) bekezdésében szereplő garanciának felel meg, vagy ahhoz hasonló jellemzőkkel rendelkezik, és *a fortiori* az sem tűnik ki belőle, hogy a fellebbviteli testület jóváhagyta volna az ESZT ilyen megközelítését.

⁴ A 2019. május 20-i (EU) 2019/879 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL 2019. L 150., 296. o.; helyesbítés: HL 2020. L 283., 2. o.) módosított, a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2014. L 173., 190. o.; helyesbítések: HL 2019. L 165., 129. o.; HL 2021. L 104., 55. o.).

⁵ Vagyis a 806/2014 rendelet 12 h. cikk (1) bekezdése.

Másodszor, ami a kizárólag az elé terjesztett jogalapoknak a fellebbviteli testület általi vizsgálatát illeti, a Törvényszék előzetesen emlékeztet arra, hogy a 806/2014 rendelet⁶ értelmében bármely természetes vagy jogi személy fellebbezést nyújthat be a fellebbviteli testülethez az ESZT határozata ellen, a fellebbezésnek tartalmaznia kell az annak alapjául szolgáló indokokat, és az említett fellebbezésről a fellebbviteli testületnek határoznia kell. Ebből következik, hogy a fellebbviteli testület megvizsgálja az elé terjesztett jogalapokat. Ezenfelül a Törvényszék megállapítja, hogy a fellebbező fél által a fellebbviteli testület előtt az első jogalapjának alátámasztása érdekében előadott érvek nem vonatkoztak az ESZT által a 2014. és 2015. évi garanciákra vonatkozóan elvégzett érdemi értékelésekre, amelyekre az érintett bankcsoport annak alátámasztása érdekében hivatkozott, hogy a szavatolótőke gyors átadása akadályának hiányára vonatkozó feltétel teljesült. A szóban forgó érvek ugyanis arra vonatkoztak, hogy az ESZT állítólag tévesen alkalmazta a jogot, amennyiben túllépte hatáskörét, amikor mechanikusan és automatikusan alkalmazott egy, a 806/2014 rendelet 12 h. cikkének (1) bekezdésében nem szereplő feltételt.

Ennélfogva a Törvényszék úgy véli, hogy a fellebbviteli testületnek kellett megvizsgálnia, hogy az ESZT által végzett értékelés nem a 2014. és 2015. évi garanciák elvont vizsgálatából állt-e, hanem az érintett bankcsoport helyzetének és a mentesség iránti kérelmének alátámasztása érdekében előterjesztett említett garanciáknak a hiteles, konkrét vizsgálatából, és hogy ily módon tiszteletben tartották-e az ESZT mérlegelési mozgásterének korlátait. Következésképpen elutasítja a kifogást, amely szerint a fellebbező által a fellebbviteli testület előtt felhozott, arra alapított jogalapoknak és érveknek, hogy az ESZT tévesen alkalmazta a jogot, mivel tévesen alkalmazta az érintett rendelkezést, és túllépte hatáskörének korlátait, szükségképpen arra kellett volna indítania a fellebbviteli testületet, hogy megvizsgálja, hogy az ESZT megalapozottan követelt-e az adott ügy valamennyi releváns körülményére tekintettel külön garanciát.

Végül a jogbiztonság elvének megsértését illetően a Törvényszék megjegyzi egyrészt, hogy nem követelhető meg, hogy a 806/2014 rendelet 12h. cikke (1) bekezdésének c) pontja felsorolja azokat a különböző konkrét eseteket, amelyekben az e rendelkezésben előírt feltétel teljesül, vagy sem, mivel a jogalkotó nem tudja előre meghatározni az összes ilyen esetet. Nem lehet ugyanis felsorolni a szavatolótőke gyors átadásának akadályaira vonatkozó példákat, ahogy azt a jogalkotótól azt sem lehet megkövetelni, hogy pozitív módon felsorolja azokat az intézkedéseket, amelyek az említett, akadályok hiányára vonatkozó feltétel tiszteletben tartását biztosítanák. Másrészt a jogbiztonság elvével nem ellentétes, hogy az érintett hatóságok a szabályozásban meghatározott kritériumok alkalmazása során mérlegelési mozgástérrel rendelkezzenek. A jelen ügyben az a tény, hogy az ESZT mozgástérrel rendelkezik annak értékelésére, hogy fennáll-e a szavatolótőke gyors átadásának akadály, vagy annak értékelése tekintetében, hogy e feltételnek milyen módon kell teljesülnie, nem jelenti azt, hogy megsértették a jogbiztonság elvét.

⁶ Lásd e rendelet 85. cikkének (3) és (4) bekezdését.